

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е № 2

София, 23 февруари 2006 г.

Конституционният съд в състав:

Председател: Неделчо Беров

Членове: Стефанка Стоянова

Маргарита Златарева

Васил Гоцев

Людмил Нейков

Румен Янков

Живан Белчев

Лазар Груев

Мария Павлова

Емилия Друмева

Владислав Славов

Евгени Танчев

при участието на секретар-протоколита Галина Добрева разгледа в закрито заседание на 23 февруари 2006 г. конституционно дело № 3/2006 г., докладвано от съдията Маргарита Златарева.

Делото е образувано на 6 февруари 2006 г. по искане на главния прокурор на основание чл. 149, ал. 1, т. 2 и т. 4, пр. 3 от Конституцията. Оспорва се конституционносъобразността на чл. 1, чл. 3, чл. 4, чл. 8, чл. 9, чл. 12, чл. 17, чл. 22, ал. 3, чл. 25 и чл. 27 от Закона за отнемане в полза на държавата на имущество, придобито от престъпна дейност /обн. ДВ, бр. 19 от 01.03.2005 г./. Претендира се още установяване несъответствие на същите разпоредби с международни договори, по които Република България е страна, а именно: чл. 6, т. 2 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи, ЕКЗПЧ /ратифиц. със закон, обн. ДВ, бр. 66/92 г., обн. ДВ, бр. 80/92 г. в сила за РБългария от 7.09.1992 г./ и Допълнителния протокол към ЕКЗПЧ, с чл. 14, § 2 от

Международния пакт за граждански и политически права, МПГПП /ратифиц. с Указ на Президиума на НС, обн. ДВ, бр. 60/70 г., обн. ДВ, бр. 43/76 г., в сила за РБългария от 23.03.1976 г./.

Производството е във фазата по допустимостта по смисъла на чл. 19, ал. 1 ЗКС.

В искането се твърди, че част от изброените по-горе разпоредби противоречат на чл. 31, ал. 3 от Конституцията и не съответстват на чл. 6, т. 2 ЕКЗПЧ и на чл. 14, § 2 МПГПП, защото изхождат от предположение за извършено престъпление, с което се нарушава презумпцията за невинност, издигната като конституционен и международноправен принцип още в чл. 11, § 1 от Всеобщата декларация за правата на човека на ООН от 1948 г. Поддържа се, че с предположението за извършено престъпление се нарушава и конституционно установеното правило за равенство на гражданите пред закона по чл. 6, ал. 2, изр. 1 от Конституцията. Друга част от разпоредбите, предвиждащи прилагане на отнемането на имущество и спрямо спрени наказателни дела се оспорва като противоречаща на чл. 127, т. 1, чл. 56 и чл. 70 от Конституцията. Поддържа се още, че отнемането на имуществото и налагането на обезпечителни мерки спрямо него е в несъответствие с конституционния принцип за неприкосновеност на частната собственост. Накрая се твърди, че органите за установяване на имуществото, създадени от Закона за отнемане в полза на държавата на имущество, придобито от престъпна дейност противоречат на чл. 8, чл. 106 и чл. 1, ал. 2, изр. 2 от Конституцията, защото не принадлежат към никой от конституционно оправомощените органи да осъществяват такава дейност.

Конституционният съд счита, че искането е допустимо. Оспорва се конституционностьта на законови разпоредби и съответствието им с международни договори, по които България е страна, както и с общопризнати норми на международното право - правомощия на Конституционния съд по чл. 149, ал. 1, т. 2 и т. 4, пр. 3 от Конституцията.

Направено е по инициатива на лице от кръга на посочените в чл. 150, ал. 1 от Конституцията. От формална гледна точка искането отговаря на изискванията на чл. 17, ал. 1 и ал. 2 ЗКС.

Предвид предмета на делото и развитите оплаквания, както и предложението на искателя, Конституционният съд счита, че следва да бъдат конституирани като заинтересувани страни по делото Народното събрание, президентът на републиката, Министерският съвет, министърът на вътрешните работи, министърът на правосъдието, Върховният касационен съд, Върховният административен съд, Националната следствена служба, Висшият адвокатски съвет, Комисията за установяване на имущество, придобито от престъпна дейност, Българският хелзинкски комитет, Дружеството „Български адвокати за правата на човека“, Асоциацията „Прозрачност без граници“.

С оглед изложените съображения и на основание чл. 19, ал. 1 ЗКС, Конституционният съд

О П Р Е Д Е Л И:

ДОПУСКА за разглеждане по същество искането на главния прокурор за установяване на противоконституционност на чл. 1, чл. 3, чл. 4, чл. 8, чл. 9, чл. 12, чл. 17, чл. 22, ал. 3, чл. 25 и чл. 27 от Закона за отнемане в полза на държавата на имущество, придобито от престъпна дейност, както и за произнасяне по съответствието на същите разпоредби с чл. 6, т. 2 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи, с Първи допълнителен протокол към ЕКЗПЧ, с чл. 14, §2 от Международния пакт за граждански и политически права.

КОНСТИТУИРА като заинтересувани страни по делото Народното събрание, президента на републиката, Министерския съвет, министъра на вътрешните работи, министъра на правосъдието, Върховния касационен съд, Върховния административен съд, Националната следствена служба, Висшия адвокатски съвет, Комисията за установяване на имущество, придобито от престъпна дейност, Български хелзинкски комитет, Дружество „Български адвокати за правата на човека“, Асоциация „Прозрачност без граници“.

Преписи от искането и настоящото определение да се изпратят на заинтересуваните страни като им се съобщи, че в 20 - дневен срок могат да изразят писмени становища.

Препис от определението да се изпрати и на вносителя на искането, който в същия срок може да изложи допълнителни съображения.

Председател: Неделчо Беров